

DE LA GRĂDINIȚĂ . . .

Prof. Gina Nane
Educ. Mihaela Coca Pricop
Grădinița cu P.P. Nr. 17 Vaslui

Adaptarea copilului de 5-6 ani la statutul de elev este unul dintre momentele cele mai importante în dezvoltarea sa psihică, morală și socială.

Statutul de elev impune noi obligații și responsabilități față de sine, față de familie, față de noua instituție în care pășește pentru mulți ani – școala.

Activitățile din grădiniță au însă marele merit că pregătesc, treptat, pe copil să înfrunte cu seninătate acest moment și să-l depășească fără mari dificultăți. De aceea, pentru cei mai mulți dintre foștii preșcolari, actul de învățare ordonat științific prin programele școlare și desfășurat cu înaltă măiestrie metodică de învățător, nu constituie decât un pas firesc, normal de acomodare la rigorile vieții școlare.

Grădinița îl deprinde pe copil cu reguli de conviețuire într-o colectivitate, alta decât familia, îl obișnuiește cu norme de primă necesitate ale ordinii și disciplinei într-o activitate, îl învață să asculte și să aibă o atenție concentrată pe o anumită perioadă de timp, de regulă 30 minute. Prin numeroase și diverse activități comune, la libera alegere sau de altă factură, grădinița îl introduce și-l familiarizează pe copilul de 3 până la 5-6 ani cu lumea poveștilor și a cifrelor, îl deprinde să mănuiască creionul, pensula, forfecuța, etc., ceea ce duce la abilitarea mișcărilor, la formarea câmpului vizual, la utilizarea culorilor și cultivarea gustului pentru frumos. Fără a fi un program rigid care să încorseteze tendința spre mișcare continuă – mobilitatea copilului – activitatea din grădiniță îl determină pe copil să-i respecte pe cei din jurul lui, îl face să simtă prețul responsabilității față de sine și față de alții. Egocentrismul lui face loc în mod treptat altruismului.

Activitatea din grădiniță ține seama că la vârsta de 3-6 ani, jocul reprezintă centrul preocupărilor copilului. Prin joc se manifestă, se dezvoltă și se afirmă marile sale disponibilități intelectuale, artistice și fizice. Programul activităților din grădiniță își are ca ax central jocul în cele mai felurite situații cu accent pe spontaneitate, ingeniozitate, atractivitate.

. . . LA ȘCOALĂ

Învățătorul preia și amplifică activitatea desfășurată de educatoare în grădiniță. Valorificând de pe poziții și obligații noi valențele jocului, învățătorul îi dă noi dimensiuni didactice. El reușește să împletească propice elementele specifice jocului cu începutul rigorilor pe care le pretinde învățarea.

Școala nu este numai joc, învățarea în primele clase poate utiliza cu maximum de eficiență virtuțile jocului; iar rezultatele vor fi pe măsura tactului pedagogic.

Drumul de la grădiniță la școală nu-i nici prea greu, dar nici ușor. Momentul intrării copilului în școală reprezintă un eveniment de largă rezonanță în dezvoltarea și formarea sa și merită să se imprime cu solemnitatea cuvenită. Copilul părăsește cu nostalgie grădinița, dar pășește cu încredere și sigur pe el într-o activitate desfășurată de acum mulți ani.

BIBLIOGRAFIE

Păun, E., 1999, "Școala – abordare sociopedagogică", Polirom, Iași;
Tomșa, Ghe., 2005, "Psihopedagogie preșcolară și școlară", București.